Пише: Анатол Ливен
четвртак, 02 март 2023 13:31

Владимир Путин извршио је инвазију на Украјину и покушао да заузме Кијев у фебруару 2022. Али, зашто годинама раније није покушао то да учини? Москва је одувек желела да доминира Украјином, а Путин је у својим говорима и чланцима наводио разлоге за то. Зашто онда није покушао да заузме целу, или већи део земље после украјинске револуције 2014, а не само да припоји Крим и пружи ограничену, полу-прикривену помоћ сепаратистима у Донбасу?

На годишњицу руске инвазије на Украјину, вреди размислити о томе како смо дошли до садашње ситације и како би ствари могле даље да се одвијају.

Руски тврдолинијаши су годинама критиковали свог лидера што није извршио инвазију раније. Украјинска војска 2014. била је безнадежно слаба. Виктор Јанукович је био проруски, демократски изабрани украјински председник, а инциденти, попут убиства проруских демонстраната у Одеси били су добар изговор за акцију.

Разлог Путинове раније уздржаности је био суштински део руске стратегије из 1990-их - покушај да се успостави дистанца између Европе и Сједињених Држава, и да се створи нови безбедносни поредак у Европи са Русијом као пуноправним партнером чија моћ би била поштована

Разлог Путинове раније уздржаности је био суштински део руске стратегије из 1990-их - покушај да се успостави дистанца између Европе и Сједињених Држава, и да се створи нови безбедносни поредак у Европи са Русијом као пуноправним партнером чија моћ би била поштована. Увек је било јасно да би инвазија на Украјину у потпуности уништила сваку наду у зближавање са западним Европљанима, гурајући их у догледној будућности у наручје САД. Истовремено, такав потез би оставио Русију дипломатски изолованом и опасно зависном од Кине.

Ова руска стратегија је исправно виђена као покушај да се поцепа Запад и учврсти руска сфера утицаја у државама бившег Совјетског Савеза. Европски безбедносни поредак са Русијом као пуноправним учесником такође би уклонио ризик од руског напада на НАТО, ЕУ и највероватније Украјину. Такође, такав аранжман би дозволио Москви да врши лабавији утицај на своје суседе – налик садашњем приступу САД Централној Америци – уместо да их држи под чврстом контролом. Била је то замисао која је имала корене у идеји Михаила Горбачова – која је у његово време била добродошла на Западу – о „заједничкој европској кући“.

Својевремено и Путин је био присталица те идеје. Он је 2012. године написао: „Русија је неодвојиви, органски део Велике Европе, шире европске цивилизације. Наши грађани се осећају као Европљани.” Ова визија је сада напуштена у корист концепта Русије као засебне „евроазијске цивилизације“.

Између 1999. године, када је Путин дошао на власт, и 2020. године, када је Бајден изабран за председника САД, ова руска стратегија доживела је озбиљна разочарења. Али, било је и довољно охрабрујућих сигнала из Париза и Берлина да је одржи у животу.

Пише: Анатол Ливен
четвртак, 02 март 2023 13:31

[redacted]

[redacted]

ЛЮДИ
50
60
ДК 7170

[illegible]